

vække det danske Folks Interesse for Færøerne, fordi der deroppe er en Befolkning, der kæmper under haarde Vilkaar — omend ikke saa haarde, som det ærede Medlem siger —, men som desuagtet har kunnet sætte Penge i Sparekassen. Vel at mærke, der er ingen Kapitalister deroppe, og derfor trænger de til Kapital.

Jeg skal dernæst sige nogle enkelte Ord til den højtærede Justitsminister. Maa jeg ikke først i al Almindelighed sige, at den højtærede Justitsminister har en absolut forkert Opfattelse, naar han tror, at jeg fremsætter alle disse Udtalelser for at krænke ham, for at saare ham, at jeg kommer med uberettiget Kritik alene for at forfølge ham. Jeg kan forsikre den højtærede Justitsminister om, at det er fuldstændig forkert. Mine Udtalelser er, i alt Fald efter min egen Mening — det har jeg Lov at sige —, kun fremsat af rent saglige Grunde. Jeg har aldrig om den højtærede Justitsminister brugt generelle Udtryk, jeg har altid kun kritiseret bestemte Sager. Jeg ved nok, at den højtærede Justitsminister ikke kan taale Kritik, er meget ømskindet overfor Kritik, men jeg synes, det er forkert, jeg synes, vi maa have Lov at kritisere hinanden, og navnlig synes jeg ogsaa, den højtærede Justitsminister maa tillade mig at gøre det. Jeg er dog Rigsdagsmand og har en Gang været Justitsminister. Maa ikke Medlemmer af Rigsdagen gøre det? (*Justitsministeren* [Steincke]: Jo). Naa, Medlemmer af Rigsdagen maa nok, men en forhenværende Minister maa ikke gøre det. Det synes jeg er urigtigt, og jeg synes, den højtærede Justitsminister skulde tage Kritikken i den Aand, hvori den er fremsat, nemlig som en saglig Kritik overfor bestemte Sager.

Jeg har i bestemte Sager kritiseret Ministeren, og det har gennemgaaende været i Sager, hvor det store Spørgsmaal om Administrationen kontra Domstolene spiller ind. Jeg har kritiseret i visse Tilfælde, hvor jeg mente, at den højtærede Minister overtraadte Grundlovens Bestemmelser, jeg har kritiseret i Tilfælde, hvor den højtærede Minister efter min Mening gik efter Bestemmelser, der var i Strid med Grundlovens Forudsætninger, og jeg har kritiseret i andre Tilfælde, hvor den højtærede Minister efter min Mening har handlet i Strid med de gældende Love. Det skulde man dog egentlig synes jeg maatte have Lov til. Jeg har ikke Lov til at komme med haanende og saarende Bemærkninger... (*Justitsministeren* [Steincke]: Jo). I alt Fald vil jeg ikke gøre det, og jeg tror ikke, jeg nogen Sinde har gjort

det. Jeg maa derfor sige, at den højtærede Justitsministers Indledning gjorde mig ligefrem personlig ondt.

Jeg maa maaske først sige, at jeg egentlig ligesom fik paa Fornemmelsen, at den højtærede Minister ikke, medens han talte til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, kunde give mig tilstrækkeligt, og saa havde han ligesom samlet til Slut alt ondt, der skulde siges om mig. Naar den højtærede Justitsminister siger om mig, at jeg havde „fulgt mine“ — Justitsministerens — „mindste Skridt paa hans“ — Rytters — hidtidige saa glørværdige Bane og i Pressen strøet om sig med Kritik, Misforstaaelser og delvis Urigtigheder“, saa er det den Slags Paa-stande, der er saa forfærdelig lette at udslynge, men umulige at gendrive. Jeg synes, den højtærede Justitsminister skulde følge mig i det, jeg i alt Fald stræber efter, nemlig at kritisere i bestemte konkrete Sager; saa kan vi diskutere disse konkrete Sager, men den Slags abstrakte Udtalelser er det ganske umuligt at gendrive, men let at udslynge. Den højtærede Minister ved meget godt, at foruden den Kritik, jeg har fremsat under Navns Nævnelse i Bladene — og andet er der ikke kommet fra mig end det, der er kommet under Navns Nævnelse —, er der flere af hans offentlige Redegørelser som jeg har syntes var urigtige. (*Justitsministeren* [Steincke]: Alle). Nej, langt fra alle. Den højtærede Minister vil maaske sige, at nu er jeg abstrakt, men da han ved, hvilke Redegørelser jeg tænker paa, haaber jeg, han tilgiver mig, at jeg ikke kommer nærmere ind derpaa.

Jeg skal nu tale om de 3 Sager, jeg nævnte under min første Tale. Der er for det første Navnesagen. Jeg beklager, hvis den højtærede Minister har opfattet det som en mod ham rettet personlig Sag fra min Side. Det var fra min Side Udtryk for, at jeg tror, det er en forkert Maade at simplificere Administrationen paa; thi den Slags Indgreb i de bestaaende Regler vil efter min Mening medføre en vidtløftigere Administration. Forholdet har nemlig hidtil været det, at det var meget lettere at faa et nyt Navn end at komme af med et gammelt Navn. Nu pludselig bliver disse nugældende Regler ændret saaledes, at det er lettere at komme af med et gammelt Navn end at faa et nyt, og det vil give Anledning til stor Korrespondance og til Rettelser mange Steder. Den højtærede Justitsminister ryster paa Hovedet, men det er nu Tilfældet, og den højtærede Minister vil opleve, at denne Regel bliver